

Arrest

nr. 62 416 van 30 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 10 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CAMARA, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 21 december 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 28 december 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U bent tegen de huidige regering en situatie in Armenië. In de zomer van 2007, in de aanloop van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, heeft u dvd's uitgedeeld aan burens, kennissen, familieleden en medestudenten waarop beelden te zien waren die de regering in een negatief daglicht zetten. Uw neef heeft dit aan u voorgesteld. U en uw neef hebben deze dvd's niet zelf gemaakt. U heeft deelgenomen aan de betogingen van 1 maart 2008 in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen op 19 februari 2008, maar u heeft geen problemen gekregen omwille van uw deelname hieraan. Uw buurman heeft u aangegeven bij de politie voor de verspreiding van die dvd's. Uw buurman is chef van een filiaal van de regeringspartij Hanrapetakan in de wijk. U denkt dat uw buurman u heeft aangegeven omdat hij niet wou dat u en zijn dochter samen wilden zijn. U werd een eerste keer door de lokale politie meegenomen naar het politiebureau van uw wijk, Leninyan. Ze toonden u een ingevuld formulier met een bekentenis van een diefstal dat u moest tekenen. Toen u dit weigerde te tekenen, begonnen ze u te slaan gedurende 15 à 20 minuten. De politie zei toen dat u zou moeten weten dat u die dvd's niet zomaar kon uitdelen. Tijdens die slagen kreeg u een epilepsieaanval en heeft u 4 à 5 dagen, misschien een week in het ziekenhuis verbleven. U moest er van de politie vertellen dat u die verwondingen opgelopen had tijdens de epilepsieaanval. U werd een tweede keer door de politie meegenomen naar het centrale politiebureau van de wijk Kentron, Mashtotsi. De politie wou ook toen dat u een document met een bekentenis ondertekende. U weigerde dit en werd geslagen. Het betrof niet dezelfde politiedienst die u de eerste keer had meegenomen. Vervolgens is de politie 1 keer bij u thuis naar u komen vragen. U was op dat ogenblik niet thuis en bent naar Kirovakan vertrokken. Op 18 of 19 december 2009 bent u alleen van de internationale luchthaven Zvartnots in Erevan naar Kiev gevlogen met uw echt paspoort. De volgende dag vertrok u met twee verschillende wagens en met twee begeleiders naar België. Op 21 december 2009 diende u een asielaanvraag in. Sinds u in België verblijft, is de politie u nog verscheidene keren thuis komen zoeken. In geval van een terugkeer, vreest u dat de politie zal terugkomen en vreest u voor uw leven en gezondheid, voor alles wat voor u waardevol is.

U bent in het bezit van uw militair boekje.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept, namelijk dat u twee keer door twee verschillende politiediensten bent meegenomen en geslagen opdat u valse verklaringen zou ondertekenen in de nasleep van het uitdelen van dvd's die de regering in een slecht daglicht zetten, hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. Het document dat u voorlegt, met name uw militair boekje, spreekt de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet tegen. Uw militair boekje bevat immers enkel persoonsgegevens. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u de Belgische asielinstanties geen enkel tastbaar bewijs kon voorleggen van de door u verklaarde problemen. U kon het Commissariaat-generaal immers geen dvd's die u verklaarde uitgedeeld te hebben, noch medische attesten betreffende de door u opgelopen verwondingen na de politiemishandelingen, overmaken, ondanks het expliciete verzoek hiertoe van het Commissariaat-generaal (CGVS 2 p. 4 & 6). Nochtans verklaart u contact te hebben met uw broer en grootmoeder, waarmee u in Armenië samenwoonde (CGVS 1 (26.07.2010), p. 3), en met een paar vrienden (CGVS 1, p. 4). Gezien u nog contact heeft met personen in Armenië kon van u verwacht worden dat u het

Commissariaat-generaal bovenstaande bewijsstukken kon bezorgen. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas dan ook reeds ernstig aan.

De aannemelijkheid van uw asielrelaas wordt verder aangetast aangezien er verschillende tegenstrijdigheden zijn gevonden in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Ten eerste heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de twee tijdstippen waarop u door de politie zou zijn meegenomen. Tijdens het **eerste gehoor** voor het Commissariaat-generaal (CGVS 1 (26.07.2010), p. 13 & 14) en in de vragenlijst bij de **Dienst vreemdelingenzaken** (vragenlijst DVZ, 3.5) verklaart u dat u voor de eerste keer door de politie werd meegenomen in november 2008. Echter, tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u denkt voor de eerste keer door de politie te zijn meegenomen in juni of juli 2009 (CGVS 2 (08.10.2010), p. 4 & 5). Dit betreft echter een tijdsverschil van meer dan zes maanden. Tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u ongeveer 5-6 maanden na de eerste keer voor de tweede keer door de politie bent meegenomen (CGVS 2, p. 6). Dit zou ongeveer 1 à 2 maanden voor uw vertrek zijn gebeurd (CGVS, 2, p. 6). Deze verklaringen tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal houden bijgevolg in dat u rond oktober-november 2009 voor de tweede keer door de politie werd meegenomen. Immers, u bent in december 2009 thuis vertrokken en naar België gevlucht (CGVS 1, p. 9 & 12). Deze vaststelling komt niet overeen met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal en in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, tijdens het **eerste gehoor** voor het Commissariaat-generaal en in de vragenlijst bij de **Dienst Vreemdelingenzaken** verklaart u dat u in juni of juli 2009 voor de tweede keer door de politie werd meegenomen, dus meer dan een half jaar voor uw vlucht (CGVS1, p. 13-15 ; vragenlijst DVZ, 3.5). De bovenvermelde tegenstrijdigheden betreffende de tijdstippen waarop u door de politie werd meegenomen, brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig in het gedrang.

Ten tweede heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de bekentenis die u moest ondertekenen toen u voor de tweede keer door de politie zou zijn meegenomen. In de vragenlijst bij de **Dienst Vreemdelingenzaken** verklaart u dat de politie u een document wou laten ondertekenen waarin vermeld stond dat u iemand had verkracht (vragenlijst DVZ, 3.5). Echter, tijdens het **eerste gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u niet wist waarover de betreffende bekentenis handelde (CGVS 1, p. 15). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen verklaart u tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal dat het mogelijk is dat u het op dat moment zo herinnerde en dat u de bekentenis niet gelezen heeft, maar dat de politie tegen u gezegd heeft dat het over een verkrachting ging (CGVS 2, p. 7). Deze verklaring is niet afdoende om bovenstaande tegenstrijdigheid te herstellen. Bijgevolg eroderen deze vaststellingen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten derde verklaart u tijdens het **eerste gehoor** voor het Commissariaat-generaal dat u samen met uw buurman de dvd die u heeft uitgedeeld, heeft bekeken en besproken (CGVS 1, p. 16). Echter, tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u eerst dat u de dvd niet samen met uw buurman heeft bekeken (CGVS 2, p. 10). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen verklaart u dat u misschien samen met de buurman de dvd heeft bekeken en dat u niet weet of het een rol speelt of u al dan niet met hem de dvd heeft bekeken (CGVS 2, p. 10). Deze verklaring is niet afdoende. Immers, die buurman is verantwoordelijk voor het ontstaan van de door u verklaarde problemen aangezien u denkt dat hij u bij de politie heeft aangegeven voor het verspreiden van de betreffende dvd's (CGVS 1, p. 16 & CGVS 2, p. 9). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Ten vierde heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de periode dat u zou zijn vastgehouden door de politie. Tijdens het **eerste gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u beide keren ongeveer 1 uur door de politie werd vastgehouden en u weet niet welke keer u het langst werd vastgehouden door de politie (CGVS 1, p. 13, 15 & 19). Echter, tijdens het **tweede gehoor** voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u de eerste keer 1 uur, 2 uur of enkele uren door de politie werd vastgehouden en dat u de tweede keer enkele uren en langer dan de vorige keer werd vastgehouden (CGVS, 2, p. 5 & 7). Na confrontatie bleef u erbij dat u de tweede keer enkele uren werd vastgehouden hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen tijdens uw eerste gehoor.

Ten slotte moet worden vastgesteld dat u op legale wijze, mits gebruik van uw internationaal paspoort, via de luchthaven van Erevan uw land heeft verlaten (CGVS 1 p. 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de persoonsgegevens van passanten aan de Armeense grensovergangen worden gecontroleerd via een computersysteem waarin onder meer lijsten van personen die gezocht worden door politie of veiligheidsdiensten zijn opgenomen. De vaststelling dat u zonder problemen via een officiële grensovergang uw land heeft verlaten ondermijnt bijgevolg uw bewering als zou u gevisieerd worden door de Armeense autoriteiten.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaanvraag, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel *“aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling”* de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker geeft eerst de definitie weer van het begrip ‘vluchteling’ uit het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Vervolgens voert hij aan dat hij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal heeft meegedeeld dat hij heeft deelgenomen aan de manifestaties van 1 maart 2008 naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 en gemeld heeft dat hij geen problemen heeft gekend naar aanleiding van zijn deelname aan de manifestaties. Verzoeker spreekt het motief van het Commissariaat-generaal dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel in Armenië, met uitzondering van enkele bekende gevallen, geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, geenszins tegen. Voorts werpt hij op dat hij tweemaal werd meegenomen door twee verschillende politiediensten, dat hij met geweld werd gedwongen om valse verklaringen te ondertekenen en dat hij zijn problemen heeft weergegeven op een coherente en geloofwaardige manier. Waar het Commissariaat-generaal stelt dat hij geen stukken heeft neergelegd om zijn beweringen te staven, zoals bijvoorbeeld een DVD of medische stukken, merkt verzoeker op getracht te hebben stukken te bekomen vanuit Armenië, maar hier niet in te zijn geslaagd. Verzoeker wijst er in dit verband op dat het Vluchtelingenverdrag een verdrag is met humanitaire doelstellingen zodat enige soepelheid betreffende de bewijslast aan de dag dient gelegd te worden. Verzoeker vraagt de Raad ook rekening te houden met de moeilijke situatie waarin hij zich bevindt en houdt vol dat hij geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd die op zich voldoende moeten zijn om hem de vluchtelingenstatus toe te kunnen kennen. Met betrekking tot de overweging in de bestreden beslissing dat er verschillende tegenstrijdigheden zijn gevonden in zijn verklaringen oppert verzoeker dat het eerder vergissingen dan tegenstrijdigheden zijn. Deze vergissingen wegens, zo meent hij, niet op tegen de waarachtigheid van het geheel. Verzoeker, opmerkend dat de vergissingen niet belangrijk genoeg zijn om te besluiten dat hij de waarheid niet zou verteld hebben, oppert met betrekking tot de vaststelling dat zijn verklaringen omtrent de tijdstippen waarop hij door de politie zou zijn meegenomen tegenstrijdig zijn, dat hij op het Commissariaat-generaal vermeld heeft niet zeker te zijn over deze tijdstippen. Hij wijst er in dit verband op dat hij tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal duidelijk verklaard heeft dat hij *“denkt”* een eerste keer te zijn meegenomen door de politie in juni of juli 2009. Hij stelt tevens de exacte data niet te hebben bijgehouden en vraagt de Raad rekening te willen houden met zijn psychische toestand bij het beoordelen van zijn asielaanvraag. Hij wordt momenteel immers opgevolgd door een neuroloog. Waar in de bestreden beslissing wordt overwogen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de bekentenis die hij moest ondertekenen toen hij voor de tweede keer door de politie zou zijn meegenomen, laat verzoeker gelden dezelfde uitleg te hernemen als deze die hij heeft gedaan op het Commissariaat-generaal. Hij deelt hieromtrent ook mee dat hij de bekentenis niet heeft gelezen en dat de politie tegen hem heeft gezegd dat het om een verkrachting ging. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zijn verklaringen omtrent het feit of hij de dvd die hij heeft uitgedeeld, al dan niet samen met zijn buurman heeft bekeken, tegenstrijdig zijn, betoogt verzoeker zich niet meer precies te herinneren of hij de betreffende dvd heeft bekeken met zijn buurman. Vervolgens verzoekt hij de Raad zijn asielaanvraag te willen beoordelen op basis van de reële asielmotieven die hij heeft ingeroepen en zich niet vast te pinnen op details. Betreffende de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de periode dat hij zou zijn vastgehouden door de politie, stelt verzoeker wederom dat het details betreft. Hij deelt ook mee dat hij angstig was en mishandeld werd door de politie, zodat het voor hem zeer moeilijk is om objectief mee te delen hoe lang hij precies door de politie werd vastgehouden. Verzoeker bevestigt tot slot dat hij gereisd heeft met zijn eigen internationaal paspoort en stelt dat dat niet wegneemt dat hij problemen kent met zijn nationale autoriteiten.

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich in zijn enig middel toespitst op de weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus. Diezelfde motieven, die tevens de weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus motiveren, blijven bijgevolg gehandhaafd. De Raad maakt deze tot de zijne.

2.3. In de bestreden beslissing, waarin wordt besloten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wordt in de eerste plaats opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat verzoeker actueel in Armenië niet het doelwit zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoeker geen overtuigende, concrete bewijsstukken aanbrengt waaruit zou blijken dat hij niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren en er wordt opgemerkt dat hij de Belgische asielinstanties geen enkel tastbaar bewijs voorlegt van de door hem verklaarde problemen. Voorts wordt vastgesteld dat de verklaringen die hij heeft afgelegd op het Commissariaat-generaal verschillende tegenstrijdigheden vertonen. Tot slot wordt opgemerkt dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de vaststelling dat verzoeker zonder problemen via een officiële grensovergang zijn land heeft verlaten, zijn bewering ondermijnt als zou hij door de Armeense autoriteiten geïdende worden.

2.4. Om in aanmerking te komen voor de erkenning als vluchteling dient verzoeker aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De vrees moet niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.5. In de bestreden beslissing staat het volgende te lezen: *"(...) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijensysteem heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden".* Aangezien verzoeker het motief met betrekking tot het gebrek aan actueel karakter van zijn vrees niet tegensprekt, acht de Raad bewezen dat verzoeker, die stelt tegen de huidige regering en situatie in Armenië te zijn, in Armenië op heden niet langer wordt geïdende omwille van het feit dat hij in de zomer van 2007, in de aanloop van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, anti-regeringsdvd's zou hebben uitgedeeld aan bureaus, kennissen, familieleden en medestudenten.

2.6. Zoals hierboven gesteld, impliceert het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dat de subjectieve vrees van verzoeker door objectieve elementen wordt gerechtvaardigd. De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn verzoekschrift evenmin enig overtuigingsstuk toevoegt om zijn verklaringen te ondersteunen. Niettegenstaande verzoeker beweert dat hij naar aanleiding van de dvd's die hij heeft uitgedeeld twee maal door de politie werd opgepakt en kort werd aangehouden en dat hij in beide gevallen met geweld werd gedwongen om valse bekentenissen af te leggen, hetgeen hij echter weigerde waardoor de politie hem telkens hardhandig aanpakte en hem slagen toebracht die aanleiding gaven tot een epilepsie-aanval en een ziekenhuisopname en dat de politie na zijn vlucht naar België nog verscheidene keren bij zijn familie is geweest om naar hem te vragen (stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/07/2010, p. 13), heeft hij hier geen enkel begin van bewijs van aangebracht. Van verzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij bepaalde aspecten van zijn relaas minimaal met stukken zou kunnen staven. Uit het administratief dossier blijkt overigens dat de dossierbehandelaar verzoeker verschillende keren expliciet heeft gevraagd om alle mogelijke bewijsstukken, zoals de dvd's die hij verklaart te hebben uitgedeeld en/of medische attesten betreffende de door hem opgelopen

verwondingen na de politiemishandelingen, te overhandigen (o.a. stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/07/2010, p. 15). Verzoeker, die op het Commissariaat-generaal verklaarde nog steeds contact te hebben met zijn broer, zijn grootmoeder en met enkele vrienden in Armenië (stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/07/2010, p. 3 en 4), merkt thans in zijn verzoekschrift op zeer algemene wijze op getracht te hebben stukken te bekomen vanuit Armenië, doch hier niet in te zijn geslaagd. Hij maakt zijn vruchteloze pogingen om bewijsmateriaal te bekomen niet in het minst aannemelijk. De vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen enkel tastbaar bewijs kan voorleggen van de door hem verklaarde problemen blijft dus gehandhaafd waardoor het objectief karakter van zijn vrees ontbreekt. Verzoeker brengt geen ernstige elementen aan waaruit kan worden geconcludeerd dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag (RvS 24 mei 2005, nr. 144.818).

2.7. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat verzoeker bij het opmaken van de Vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Meer bepaald blijken zijn opeenvolgende verklaringen onderling tegenstrijdig aangaande de twee tijdstippen waarop hij door politie zou zijn meegenomen, de duur van zijn aanhouding en de inhoud van de bekentenis die hij moest ondertekenen toen hij voor de tweede keer door de politie werd meegenomen. Ook omtrent de vraag of hij nu al dan niet samen met zijn buurman de betreffende dvd heeft bekeken en besproken lopen zijn verklaringen uiteen (stuk 11, Vragenlijst, p. 2; stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/07/2010, p. 4-10). Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift ter verschoning van deze tegenstrijdigheden tot de mededeling dat hij angstig was en mishandeld werd door de politie, dat het voor hem zeer moeilijk is om objectief mee te delen hoe lang hij precies werd vastgehouden door de politie, dat hij zich niet meer precies herinnert of hij de betreffende dvd heeft bekeken met zijn buurman en herhaalt dat hij de bekentenis niet heeft gelezen en de politie hem heeft gezegd dat het om een verkrachting ging en dat hij niet zeker was van de tijdstippen waarop hij werd meegenomen door de politiediensten. Verzoeker verduidelijkt in dit verband dat hij duidelijk verklaard heeft dat hij "denkt" voor een eerste keer te zijn meegenomen door de politie in juni of juli 2009 en dat hij de exacte data niet heeft bijgehouden. Door zijn dubieuze verklaringen nogmaals in de verf te zetten weerlegt noch ontkracht hij de vaststelling dat hij zijn verklaringen verscheidene ernstige tegenstrijdigheden vertonen. Deze tegenstrijdigheden kunnen niet omschreven worden als 'vergissingen' omtrent details uit zijn relaas, zoals verzoeker beweert. Het betreffen immers alle essentiële elementen die de kern van zijn asielrelaas uitmaken, aangezien de oorzaak van zijn voorgehouden vrees stoelt op de aangifte van zijn buurman wegens het in de zomer van 2007 verspreid hebben van anti-regerings-dvd's, waarna hij tweemaal werd vastgehouden en hij gedwongen werd om valse bekentenissen af te leggen. Van verzoeker kon en mocht dan ook worden verwacht hieromtrent coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. Hij blijft hierover echter in gebreke waardoor zijn geloofwaardigheid op de helling komt te staan.

2.8. Als rechtvaardiging voor de vastgestelde tegenstrijdigheden vraagt verzoeker de Raad rekening te houden met zijn psychologische toestand. Hij maakt gewag van een behandeling bij een neuroloog, maar hij legt dienaangaande geen enkel attest neer. Ook uit het administratief dossier kan niet worden opgemaakt dat verzoeker voorheen tijdens de verschillende gehoren ooit melding maakte van psychologische problemen. Dat hij omwille van dergelijke problemen niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen wordt aldus niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt.

2.9. Waar verzoeker op louter algemene wijze oppert dat het feit dat hij met zijn eigen internationaal paspoort gereisd heeft niet wegneemt dat hij problemen kent met zijn nationale autoriteiten, merkt de Raad op dat dit niet strookt met de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd. Hieruit blijkt dat de persoonsgegevens van passanten aan de Armeense grensovergangen worden gecontroleerd via een computersysteem waarin onder meer lijsten zijn opgenomen van personen die gezocht worden door politie of veiligheidsdiensten (stuk 18, Landeninformatie, 'Algemeen ambtsbericht Armenië', augustus 2010). De commissaris-generaal concludeert dan ook terecht dat de vaststelling dat verzoeker zonder problemen via een officiële grensovergang op de luchthaven van Erevan zijn land heeft verlaten, de geloofwaardigheid van zijn bewering ondermijnt als zou hij door de Armeense autoriteiten geïnterviewd worden.

2.10. Het Commissariaat-generaal kon op grond van het totale gebrek aan bewijsstukken vanwege verzoeker, de vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en de informatie waarover het beschikt en die aan het administratief dossier is toegevoegd, rechtsgeldig tot het besluit komen dat verzoekers asielrelaas allerminst aannemelijk is waardoor hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking genomen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN